

Juni 1945 sker Konfiskation af en Persons hele Formue m. v.

Om de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

Som fremhævet i de indledende Bemærkninger er det af største Vigtighed, at der haves Sikkerhed for, at Administrator paa betryggende uvildig Maade under Forvaltningen varetager saavel det offentliges som Kreditorernes og den sigtedes Interesser, idet dette ogsaa er en nødvendig Forudsætning for, at det er forsvarligt at foretage det iøvrigt absolut nødvendige Indgreb i Kreditorernes Retsstilling, som Udelukkelsen af Kreditorforfølgningen betyder.

Efter § 6, Stk. 2, i Loven af 28. August 1945 beskikkes Administratorerne af Retten, og det har i hvert Fald indtil for nogle Maaneder siden været almindelig Praksis, at den sigtedes egen Sagfører eller Forsvarer blev beskikket som Administrator. Denne Praksis har været gjort til Genstand for Kritik i Offentligheden, og det vil efter Justitsministeriets Opfattelse ikke være forsvarligt at opretholde denne Praksis, idet det maa tillægges den største Betydning, at der paa dette Omraade følges ganske klare Linier, som ikke aabner Mulighed for Interesseskonflikter og ikke kan give Anledning til Kritik.

Med Hensyn til Muligheden for Interesseskonflikt henvises til, at det vil være Administrators Pligt, saafremt han under sin Virksomhed som Administrator kommer til Kendskab om Forhold, der maa antages at være strafbare eller af Betydning til Belysning af Spørgsmaalet om sigtedes Strafskyld, at underrette Anklagemyndigheden, ligesom Administrator vil kunne komme til at tage Stilling til Krav fra sigtede eller hans Familie om Underhold af de under Forvaltning staaende Midler, til Spørgsmaal om Afskedigelse af Personale og lign., hvor det vil være af største Betydning, at Administrator staar aldeles uafhængigt i Forhold til sigtede.

Det kan endvidere anføres, at det efter den norske Konkurslov er udelukket at anvende Fallentens egen Sagfører som midlertidig Bestyrer af Boet, og at man i den danske Konkurslovskommission har haft en lignende Regel under Overvejelse, uagtet Interesseskonflikten ikke er nær saa fremtrædende som i det her foreliggende Forhold.

Det skal tilføjes, at det er oplyst for Justitsministeriet, at man i Norge som „tilsynsmann“ ved den i Landssvikanordningen hjemlede Forvaltning aldrig benytter

den paagældende Landssvigers egen Sagfører.

Ud fra de foranstaaende Betragtninger foreslaar man gennemført de i § 1 indeholdte Regler om Betingelserne for at beskikkes som Administrator og de Omstændigheder, der skal udelukke en Person fra Beskikkelse („Inhabilitetsgrunde“). Paa Grund af den Betydning, der maa tillægges Gennemførelsen af de ændrede Regler for Administratorbeskikkelserne, har man anset det for nødvendigt med den Begrænsning, der følger af § 1, Stk. 6, Pkt. 2, at lade disse Regler finde Anvendelse ogsaa paa Forvaltning, der er etableret inden Lovens Ikrafttræden.

Iøvrigt giver Bestemmelserne i § 1 kun Anledning til følgende Bemærkninger:

Habilitetsbetingelserne i Stk. 1 svarer for saa vidt angaar Alders- og Vandelsbetingelser m. v. i Hovedsagen til de Krav, der i Henhold til Retsplejelovens § 119 stilles for at opnaa Sagførerbeskikkelse.

Med Hensyn til Kravet om, at en Administrator skal være forretningskyndig, bemærkes, at enhver Sagfører sædvanlig maa antages at opfylde dette Krav.

Som Eksempel paa Tilfælde, paa hvilke det formentlig vil være naturligt at anvende Reglen i § 1, Stk. 4, om Udelukkelse af Personer, om hvem det maa antages, at de paa Grund af særlige Interesser i den sigtedes Person eller Virksomhed skønnes mindre egnede til Administratorhvervet, kan nævnes Indehavere af større Aktieposter i et Aktieselskab, der begæres sat under Forvaltning, samt saadanne Aktionærers juridiske Raadgivere. Endvidere kan efter Omstændighederne et tidligere Tilknytningsforhold til den sigtede eller hans Virksomhed som omhandlet i Stk. 2 falde ind under denne Regel.

Til § 2.

Uanset at det er de i Lov Nr. 260 af 1. Juni 1945 omhandlede Dommere, der træffer Beslutning om Forvaltning, og som beskikker Administrator, har man ikke anset det for hensigtsmæssigt at henlægge Tilsynet med Administratorerne til disse Retter eller at aabne en Rekurs til disse. De Tvivlsspørgsmaal, der vil opstaa, vil sædvanlig være af økonomisk administrativ Natur, og Retterne vil utvivlsomt mangle Forudsætningerne for at kunne følge Administrationerne og gribe ind overfor Administratorerne paa en saadan Maade, at der her ved skabes den fornødne Ensartethed. Dette vil formentlig i højere Grad kunne opnaas ved som foreslaaet at henlægge Overtilsynet med Administratorerne til Fi-